ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ο ΝΕΟΣ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Τοῦ δημοδιδασκάλου κ. ΗΛΙΑ ΚΟΛΛΙΑ

Οἱ νέοι εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴ ζωή. Θέλουν νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν ἀφάνεια καὶ νὰ ἀποκτήσουν προσωπικότητα. Ὁ πολιτισμὸς θέλει τὸν ἀγῶνα αὐτὸν καὶ τὸν ἀνταγωνισμὸν διὰ τὴν πρόοδόν του σὲ σφαῖρες διαφορετικὲς τῶν ἄλλων ἐποχῶν.

Ὁ ἄνθρωπος καὶ δὴ ὁ νέος, εἶναι ὑποχρεωμένος νά ἀναλάβη τὸν ἀγῶνα, ἄλλως θὰ θεωρῆται ἀποτυχημένος τῆς ζωῆς. Ἂν ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ὁ πολιτισμὸς, ἐκεῖνο ποὺ ἔδωσε κατ' ἀρχὴν εἶναι τὸ κακὸ καὶ ὕστερα τὸ ἀγαθό, τότε πρέπει νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι πολλὰ εἶναι τὰ ἄχρηστα ὑλικά, ποὺ σέρνει κοντά του καὶ βασανίζει γενεὲς ἀνθρώπων. Μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι τὸ ἄγχος τῆς σημερινῆς ἐποχῆς εἶναι ἀποτέλεσμά του.

Τοῦτο εἶναι φανερὸ περισσότερο στὶς πόλεις μὲ τὶς βουὲς καὶ τὶς μονότονες ἐργασίες, πραγματικὴ κατάθλιψη τῆς ψυχῆς καὶ κάπως ἀφανὲς στὴν ὕπαιθρο. Ἐδῶ, ἡ ἁπλότης, ποὺ ἐβασίλευε, δίνει τώρα τὴν θέσιν της εἰς τὴν πολυπλοκότητα. Τὸ πνεῦμα πνέει πρὸς κάτι διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ ὅ,τι ἡ ἴδια φύσις τὸν πληροφόρησε καὶ τὸν ἔμαθε.

Ἀπόδειξις τρανὴ ἡ νιότη, ποὺ ἀκολούθησε τὴν μοντέρνα καὶ φθηνὴ ζωή. Τώρα πιά, ποὺ καὶ ὁ κινηματογράφος ἀπέκτησε πόδια, ἔγιναν οἱ εἰκόνες του πρότυπα δράσεως. Ἄδυλος, καθὼς ἦτο, ἔπεσε στὰ δολερὰ δίκτυα τῆς ξώφρενης ζωῆς.

Μέ τοῦτο δὲν θέλομε νὰ ποῦμε ἢ νὰ ὑποστηρίξωμε ὅτι τὰ στοιχεῖα, ποὺ προσφέρει ὁ πολιτισμὸς, εἶναι ἄχρηστα. Κάθε ἄλλο εἶναι χρήσιμα, πολὺ ὅμως περισσότερον ὅταν περικλείωνται καὶ μὲ ἠθικὰ τοιαῦτα.

Ὁ νέος τῆς ὑπαίθρου, ποὺ ἄλλοτε ἡ φύσις, τὸ ἄνθισμα τοῦ δένδρου τὸ βούϊσμα τοῦ ποταμοῦ, ὁ ἥλιος τοῦ καλοκαιριοῦ, τὸν ἔμαθαν νὰ ὑπολογίζη καὶ νὰ σκέπτεται, τὰ ἔθεσε εἰς δεύτερη μοῖρα. Οἱ σειρῆνες καὶ οἱ χάρυδδες τῆς ζωῆς ἔφθασαν ἕως τὴν ἐρημιά, ποὺ μένει. Σαγηνευτικὸ καθὼς εἶναι τὸ τραγοῦδι τῶν πρώτων, τὸν τράβηξαν στὸ δρόμο τοῦ ἀγνώστου χωρὶς πυξίδα. Τοῦ ἔδωσαν χαρὲς χωρὶς βάθρα, ἑτοιμόρροπες στὸ πρῶτο φύσημα, γιατὶ λείπουν τὰ πραγματικὰ θεμέλια τῆς ἠθικότητος. Ὁ πραγματικὸς ἠθικὸς ἄνθρωπος, ὅταν ζῆ ἠθικά, τότε μὲ τὴν λάμψιν του ἀναταράζει τὰ ἐρέβη.

Καὶ ἔτσι, ἐνῶ μέχρι τὰ δώδεκά του χρόνια εἶναι ὑπάκουος, φρόνιμος, προσεκτικός, παιδὶ μὲ σεβασμό, πλὴν ἐλαχίστων περιπτώσεων, ἔξαφνα, ὅταν εἰσέλθη εἰς τὴν ἐφηβία, ὅλα πέρνουν ἄλλη τροπή. Ὅλα τοῦ φταίουν. Καὶ ὁ πατέρας, γιατὶ ὅσα λέγει δὲν συμβιβάζονται μὲ ὅσα τοῦ ἀπεκάλυψε τὸ καφενεῖο τοῦ χωριοῦ ἢ τὸ πεζοδρόμιο τῆς πλησίον κωμοπόλεως. Ἀκόμη καὶ ἡ μητέρα του, ποὺ ἀνυπόμονη περιμένει τὰ βράδυα μὲ σκεπασμένο τὸ φαγητὸ στὸ τραπέζι.

Δυνάμεις δηλ. ξώφρενες καὶ ἀτίβασες φεύγουν δίχως ὑπολογισμὸ καὶ πειθαρχία, σεβασμὸ καὶ κατανόησι. Τὸ βάρος τῆς ἀνυπακοῆς καὶ ἀπειθαρχίας δὲν δύναται νὰ τὸ ἔχη μόνος του.

Ἐγεννήθηκε σὲ μιὰ ἐποχὴ μεταβατική. Ὅλα περνοῦν κάτω ἀπὸ τὸ κτύπημα τῆς δοκιμασίας. Ἰδέες, σκέψεις, ποὺ μέχρι χθὲς ἦσαν ἔγκυρες, σήμερα εἶναι ἄκυρες.

Ἐγεννήθηκε μέσα σὲ μιὰ δίνη, ποὺ ἔδωσε τέτοιο σκοτάδι στὸ εἶναι του, ποὺ νὰ μὴ μπορῆ νὰ τὸ εὕρη. Αὐτὸ βέβαια εἶναι καὶ μιὰ αἰτία εἰς τοὺς νέους τῶν πόλεων, ποὺ ἐδῶ, ὅσα φῶτα καὶ ἂν ἔχουν, εἶναι φτωχὰ νὰ φωτίσουν τοὺς ἀποτόμους γκρεμοὺς τῆς ψυχῆς.

Πλὴν ὅμως, καὶ ὁ νέος τῆς ὑπαίθρου ἔχει ἄγνοια τῶν τάσεων τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Δυστυχῶς, περνᾶ ἀπὸ μιὰ ἀκτὴ στὴν ἄλλη, χωρὶς νὰ ξέρη ἂν ἡ πνευματικὴ του στολὴ τῶν τόσων αἰώνων τοῦ Ἕθνους μας τοῦ βραχῆ καὶ βρεθῆ στὴν ἀνάγκη νὰ τὴν ἀποβάλη.

Συμβοηθοῖ τῆς ἀγνοίας του ἔρχονται καὶ οἱ γονεῖς του. Γονεῖς, ἀγρότες, φτωχοὶ στὶς γνώσεις καὶ στὶς ἀναταραχὲς τῆς ψυχῆς τοῦ ἐφήβου, πέρνουν στάλι σκληρὴ ἐκεῖ, ποὺ δὲν πρέπει, καὶ στοργικὴ ἐκεῖ, ποὺ ἀνάβουν περισσότερο τὶς ἀπαιτήσεις του.

Ἂν τὸ δένδρο ξεύρη πότε νὰ κύπτη στὴν πνοὴ τοῦ ἀνέμου, ἄλλο τόσο καὶ ὁ γονεὺς πρέπει νὰ κύπτη ὅταν στὴν πραγματικότητα ὠφελῆ. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μυστήριο. Εἶναι δημιούργημα τῆς ἀβύσσου. Νὰ τὴν ὠφελήση κανεὶς πρέπει νὰ μπῆ στὸ πραγματικό της «εἶναι», πρᾶγμα δύσκολο, πολὺ δὲ περισσότερον εἰς τὸν ἀγράμματο πατέρα.

Ἐγνώρισα νέους, ποὺ μὲ κάποια, ἂν εἶχε κανείς, δεξιοτεχνία, θὰ ἐγίνοντο πραγματικὰ πολύτιμα μέλη τῆς κοινωνίας. Μέσα στὶς ὄμορφες πεδιάδες καὶ στὰ ἄγρια βουνὰ τῆς πατρίδος μας, οἱ δεξιοτέχνες εἶναι ἐλάχιστοι.

Ὁ διδάσκαλος, ποὺ τὸν εἶχε στὸ σχολεῖο, τὸν ἐγκατέλειψε. Πίστευε ὁ ἴδιος καὶ ἔκανε νὰ πιστέψη ἡ μικρὴ κοινωνία, ποὺ τὸν περικλείει, ὅτι σὰν ἔδωσε τὸ ἀπολυτήριο στὸ ἀγροτόπαιδο, ὅλα τελείωσαν.

Δυστυχῶς, ἀπὸ ἐδῶ ἀρχίζουν ὅλα. Ὁμιλίες κάθε τόσο μέ θέματα σχετικὰ στὸ καλλιέργημα τῆς ψυχῆς, θὰ ἦταν ὅ,τι ἔπρεπε. Εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ στέριωσε τὴν πνευματικότητά των καὶ ἔχει ὅλο τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐλέγχη.

Δὲν ἐπράξαμε καὶ ἐμεῖς, οἱ μεγαλύτεροι ἀπὸ αὐτοὺς, ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἔπρεπε, Ἐμάθαμε νὰ τοὺς κατηγοροῦμε. Ἀραγε εἶμε θα καὶ ἐμεῖς πρότυπα πρὸς αὐτούς; Μόνο λόγια - λόγια καὶ τίποτα ἄλλο. Ἡ πρᾶξις εἶναι ἐκείνη, ποὺ ἐμπνέει. Βλέπει, κρίνει καὶ πράττει.

Δὲν ἄφησαν εἰς αὐτοὺς οἱ προγενέστεροι, ἔφηβοι κάποια παράδοσι, μὲ ἀνώτερο ὑλικὸ διὰ νὰ συνεχίσουν καὶ νὰ δημιουργηθῆ ἄμιλλα.

Μαρασμὸς ἦταν τῶν περισσοτέρων, ποὺ τὸν παρέδωσαν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους μ' ὅλη τὴν εὐλάβεια τοῦ καθήκοντος.

Δὲν παρέδωσαν τὴν ἀληθινὴ ζωή. Τὴ ζωὴ μὲ τὰ μύρια χρώματα. Μὲ τὸν κάματο τῆς δουλειᾶς καὶ τὴν χαρὰ τῆς ἀργίας. Μὲ τὸν πόνο τῆς θλίψεως καὶ τὴ χαρὰ τῆς ἐπιτυχίας. Μὲ τὸ συννέφιασμα τῆς ψυχῆς καὶ τὸ ξαστέρωμα αὐτῆς. Ἔξεχασαν τὸν ἄνθρωπο, τὸ ἀνθρώπινο στοιχεῖο αὐτοῦ.

Μεθαύριον: τὸ Β΄ καὶ τελευταῖον μέρος.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΝΟΒΕΡΟΝ

ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ΘΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ

ΑΝΝΟΒΕΡΟΝ. Εἰς τὸ Ἀννόβερον ποοετοιμάζεται ἓν τολμηρὸν παιδαγωγικὸν πείραμα. Ἐπιστρέφοντες οἱ μαθηταὶ εἰς τὰ σχολεῖα ἐκ τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα, θὰ λειτουργήση δι' αὐτοὺς ἡ πρώτη σχολικὴ τηλεόρασις τῆς πόλεως. εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν. Τὸ σχέδιον, αἱ τελευταῖαι λεπτομέρειαι τοῦ ὁποίου θὰ μεταφερθοῦν τώρα εἰς τὴν πρακτικήν, προβλέπει κατ' ἀρχὴν ἕν κοινὸν μάθημα φυσικῶν ἐπιστημῶν δι' ἐξ τάξεις διαφόρων σχολείων τοῦ Ἀννοβέρου. Εἰς καθηγητής, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχη ἰδιαιτέρον κλίσιν εἰς τὸ σχέδιον αὐτό, θὰ παραδίδη τὸ μάθημα πρὸ τοῦ φακοῦ εἰς τὸ στούντιο. Παρ' ὅλα ταῦτα, θὰ εὑρίσκεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίας ἐκ τῶν τάξεων τῶν διανεμηθέντων εἰς ὅλην τὴν πόλιν, εἰςτὴν ὀθόνην τηλεοράσεως καὶ θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τοὺς ἀκούη διὰ τοῦ μεγαφώνου. Ὁ καθηγητὴς ἀντιλαμβάνεται δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἀμέσως κάθε ἀντίδρασιν τῶν μαθητῶν εἰς τὸ μάθημά του, μπορεῖ δὲ νὰ θέτη ἐν τῷ μεταξὺ ἐρωτήσεις καὶ νὰ ἀπαντᾶ εἰς τὸ πείραμα τοῦτο καὶ ἂν μείνη ἱκανοποιημένος τόσον ὁ καθηγητὴς ὅσον καὶ οἱ μαθηταί, θὰ ἱδρυθοῦν συμφώνως πρὸς τὸ πρότυπον τοῦ Ἀννοβέρου, κεντρικοὶ σταθμοὶ σχολικῆς τηλεοράσεως καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Δυτικῆς Γερμανίας.

ΔΙΑ ΝΑ ΑΝΑΒΛΕΨΟΥΝ ΟΙ ΤΥΦΛΟΙ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΕΝΟΣ ΙΑΤΡΟΥ

ΚΟΛΟΜΒΟ, 24.— Αἱ ἐλπίδες τῶν τυφλῶν τῆς Κεϋλάνης ἔχουν ἀναπτερωθῆ προσφάτως, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ 30ετοῦς μόλις διοπτροφόρου δόκτορος Χοῦδσον Σίλβα, τοῦ ἐνταῦθα κρατικοῦ ὀφθαλμολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

Ἀφ' ὅτου πρὸ ἕξ ἐτῶν, τὸ 1958, οὗτος ἀνέλαβε τὴν ἐκστρατείαν ὑπὲρ τῆς προσφορᾶς ὀφθαλμῶν, ἑκατὸν καὶ πλέον τυφλοὶ τῆς χώρας, ἀνέκτησαν τὴν ὅρασίν των, χάρις εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄλλων, νεκρῶν ἤδη, συνανθρώπων των, ἐνῶ ἕτεροι τριακόσιοι τυφλοὶ ἀναμένουν τὴν σειράν των, πλήρεις ἐλπίδος.

Ἡ Κεϋλάνη κατέχει ἕνα θλιβερὸν ρεκὸρ εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Ἕνας κάτοικός της ἐπὶ χιλίων εἰς τὰ δέκα ἑκατομμύρια τοῦ πλη θυσμοῦ της, εἶναι τυφλὸς ἐκ διαφόρων αἰτιῶν, κυρίως, ὅμως, λόγω κακῆς διατροφῆς κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἢ ἐλλείψει ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ φροντίδος ἐξ ἐπιπλοκῶν τραυμάτων ἢ παθήσεως τῶν ὀφθαλμῶν.

Ὑπάρχουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὴν μεγάλην νῆσον τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ τουλάχιστον 6.000 τυφλῶν, τῶν ὁποίων, ὅμως, ἡ ὅρασις δὲν ἔχει χαθῆ ὁριστικῶς. Εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακτήσουν οὗτοι ταύτην, ἐὰν πραγματοποιηθῆ ἐγκαίρως καὶ ἐπιτυχὼς ἡ μεταμόσχευσις τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν ἀπὸ μόλις ἀποθανόντας συνανθρώπους των.

Ἀλλὰ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἔγκειται ἀκριβῶς ἡ δυσκολία. Διότι, οἱ νόμοι τῆς Κεϋλάνης ὁρίζουν, ὅτι μεταμόσχευσις ὀφθαλμῶν ἐξ ἑνὸς νεκροῦ εἰς ζῶντα τυφλὸν εἶναι δυνατὴ καὶ ἐπιτρέπεται μόνον, ἐφ' ὅσον ὁ πρῶτος ἔχει ὑπογράψει σχετικὴν πρᾶξιν δωρεᾶς πρὸ τοῦ θανάτου του.

Ἡ ἀναληφθεῖσα ἐκστρατεία εἶχεν ἀποδοτικὴν ἀπήχησιν καὶ μέχρι σήμερον πλέον τῶν 20.000 ἀτόμων ἔχουν ὑπογράψει τὰς σχετικὰς πράξεις δωρεᾶς καὶ ἔχουν προσφέρει τοὺς ὀφθαλμούς των μετὰ τὸν θάνατόν των. Ἐν τούτοις, οὗτοι ζοῦν σήμερον, ἐνῶ — καὶ τοῦτο ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὸν μακάβριον συνδυασμὸν — εἰς τὰ διάφορα νοσοκομεῖα τῆς χώρας ἢ εἰς τὰς οἰκίας των, τριακόσιοι καὶ πλέον τυφλοὶ ἀναμένουν τὴν σειράν των διὰ τὴν μεταμόσχευσιν τῶν ξένων ὀφθαλμῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ τοὺς ἀποδώσουν τὸ φῶς.

Πλῆθος προσωπικοτήτων τῆς χώρας ἔχουν ἤδη προσφέρει τοὺς ὀφθαλμούς των εἰς τὸ ἵδρυμα. Μεταξὺ αὐτῶν περιλαμβάνονται ὁ γενικὸς διοικητὴς τῆς Κεϋλάνης Οὐΐλλιαμ Γκοπαλλάβα, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μπανταρανάϊκα, οἱ ὑπουργοὶ Δικαιοσύνης καὶ Παιδείας, πολλοὶ δικασταὶ καὶ ἰατροί, ἄλλοι ἐπιστήμονες, ὡς καὶ πλῆθος ἄλλων πτωχῶν ἀνωνύμων ἀνθρώπων. Ὁ ἴδιος ὁ δρ Σίλβα, ἐμπνευστὴς καὶ δημιουργὸς τοῦ ἱδρύματος, ἔχει ἐπίσης προσφέρει τοὺς ἰδίους του ὀφθαλμούς καὶ ἔδωσε μίαν ἔμπρακτον ἀπόδειξιν τῆς ἀφοσιώσεώς του εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν τυφλῶν συμπατριωτῶν του, ὅταν τὸν παρελθόντα Νοέμβριον ἐχρησιμοποίησε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς μόλις ἀποθανούσης μητρός του διὰ νὰ ἀποδώση τὴν ὅρασιν εἰς ἕνα τυφλὸν ἀσθενῆ του.

Ἐξ ἄλλου, πολλοὶ ἐκ τῶν θανατοποινιτῶν τῶν φυλακῶν τῆς Κεϋλάνης, ἔχουν ἐπίσης προσφέρει τοὺς ὀφθαλμούς των, πρὸ τῆς θανατώσεώς των εἰς τὸ ἵδρυμα τοῦ ὅρος Σίλβα.

Ἡ προσπάθεια τοῦ νέου τούτου ἰατροῦ καὶ ἡ ἀνταπόκρισις, τὴν ὁποίαν εὗρεν εἰς τὴν ἐκκλησίν του ὀφείλεται εἰς τὴν πεποίθησιν τῶν ὀπαδῶν τοῦ Βουδδισμοῦ, ὅτι ἡ Κεϋλάνη κατοικεῖται κατὰ πλειοψηφίαν ἐκ Βουδδιστῶν. Ὅτι ἡ πλέον θεάρεστος καὶ εὐλαβὴς πρᾶξις εἶναι ἡ ἀπόδοσις τῆς ὁράσεως εἰς ἕνα τυφλόν.

65 - 65

«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

πρὸς τὸν Χριστὸν εἶναι τὸ ἀδιασάλευτον βάθρον τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὴν ἀρετήν, εἶναι ἡ κρηπίς, τὸ κύτταρον καὶ τὸ θεμέλιόν της, ποὺ βαστάζει τὰ πνεῦμα εἰς ἀνάτασιν πρός τὰ θεῖα ὕψη, τὴν δέ ψυχὴν λουσμένην εἰς τὸ Θεῖον φῶς τῆς ἀποστολῆς της.

Ὡς ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας μὲ τὴν φλόγα τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἰς τὰ χείλη ἤναψε πυρκαϊὰν εἰς τὰς εἰδωλολατρικὰς ψυχὰς καὶ συνήγειρε τὰ πλήθη εἰς λατρείαν τοῦ Χριστοῦ οὕτω καὶ ὁ ν. Πνευματικάκης ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς σκοπιᾶς τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἐπιχειρεῖ νὰ μεταλαμπαδεύση τὴν φλόγα τῆς ποδὸς τὸν Χριστὸν ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς ἡμᾶς. Προσπαθεῖ μὲ τὸν πυρσὸν τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος νὰ φωτίση τὸν δρόμον τῶν παραστρατημένων καὶ νὰ τοὺς φέρη κοντὰ στὸν ἀγαπημένο Διδάσκαλο τοῦ Πρωτοκλήτου, τὸν Χριστόν. Αὐτὴ εἶναι ἡ προσφιλὴς του ἐπιδίωξις, αὐτὸς εἶναι ὁ μεγάλος σκοπὸς τοῦ βιβλίου του. Διότι ὄντως ὁ βίος τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου φέρει τὴν μεγάλη σφραγῖδα τοῦ ἐργώδους, τοῦ ἀφωσιωμένου καὶ ἀκατατοιάστου ἀγωνιστοῦ εἰς τὴν μεγάλην μάχην διὰ τὴν δικαίωσιν καὶ ἐπικράτησιν τῶν χριστιανικῶν ἰδεῶν, τὰς ὁποίας, μὲ πάθος ὑπηρέτησε μέχρι θυσίας, δι' ὃ καὶ εἶναι ἕνας πολυεδρικὸς ἀποστράπτων ἀδάμας. Ἕνα λαμπερὸ σιμπράβδι μέσα εἰς τὴν μεγάλην προθήκην τῆς χριστιανοσύνης. Ἐπιχειρεῖ ὁ κ. Πνευματικάκης διὰ τοῦ βιβλίου του νὰ μᾶς πείση, ὅτι ἂν πάρωμεν γραμμὴν πλεύσεως ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐδίδαξεν ὁ Χριστός, ὁ μεγάλος Διδάσκαλος τῆς ἀνθρωπότητος καὶ χρησιμοποιήσωμεν ὡς πυξίδα τὴν ζωήν καὶ τὰς πράξεις τοῦ Πρωτοκλήτου, θὰ διαπλεύσωμεν ἀσφαλῶς καὶ ἀνοδύνως τὸν τρικυμισμένον ὠκεανὸν τῆς ζωῆς διὰ νὰ φθάσωμεν σῶοι εἰς τὸν ὑπήνεμον οὐδάνιον λιμένα τῆς σωτηρίας μας, εἰς τὸν λιμένα τῆς θείας ἀποστολῆς μας, ἐκεῖ ποὺ σιγοῦν τὰ πάθη καὶ σβήνουν οἱ μικρότητες, κάτω ἀπὸ τὸ θεῖον φῶς.

Δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους, τὸ κατὰ πάντα θαυμάσιον βιβλίον τοῦ συγγραφέως πρέπει νὰ γίνη ἀπαραίτητος ἔνοικος κάθε σπιτιοῦ, ἀπὸ τοῦ πανυψήλου ἀρχοντικοῦ μεγάρου μέχρι καὶ τῆς φτωχικῆς καλύβης. Ὁ κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ γευθῆ τὸν γλυκὺν καρπὸν τοῦ θαυμαστοῦ αὐτοῦ χριστιανικοῦ - πνευματικοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἂς εἶναι βέβαιος, ὅτι θὰ κερδίση πολλά, θὰ κερδίση τὴν μεγάλην ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀποστολήν του, κάνοντας ἐγκόλπιόν του τὸν βίον καὶ τὰς πράξεις τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΛΑΓΟΣ

ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΡΟΤΑΡΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

στοῦν φορεῖς καὶ συντελεσταὶ μιᾶς εὐγενοῦς ἀμίλλης προόδου καὶ δημιουργίας νέων συνθηκῶν ζωῆς.

Ἀγαπητοί μου φίλοι. Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ δὲν εἶναι νέον. Μετὰ ἀπὸ κάθε πνευματικὴν ἄνοδον, μετὰ ἀπὸ κάθε ἐπιστημονικὴν ἐπανάστασιν, ἀνακύπτει κάποια στιγμὴ ἀμηχανίας. Καὶ ποτὲ αὐτὴ ἡ στιγμὴ δὲν ὑπῆρξε τόσον δραματική, ὅσον στὴν ἐποχήν μας. Καὶ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς δραματικότητος εἶναι ἡ μεγάλη προσπάθεια, ποὺ καταβάλλεται διὰ νὰ δοθῆ εἰς τὸ ἐρώτημα μία ἀπάντησις ἱκανὴ νὰ ὁδηγήση εἰς ἕνα σύστημα ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων, εἰς ἕνα σύστημα ζωῆς, ἀξίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Εἰς τὴν εἰσφορὰν αὐτήν, θὰ τοῦ ἐπιτρέψητε μὲ ὑπερηφάνειαν νὰ εἴπω ὅτι οἱ Ροταριανοὶ ἔχουν τὸ προβάδισμα. Εὑρίσκονται εἰς τὴν πρωτοπορίαν. Ἔχουν καταστῆ σημαιοφόροι, τῶν ὁποίων αἱ τάξεις κάθε ἡμέραν πυκνοῦνται μὲ ἐνθουσιώδεις ὀπαδοὺς καὶ δυναμικοὺς συμμαχητάς.

Χρειάζεται ὅμως νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸ Ρόταρυ; Θὰ ἀναφέρω μερικὰ πράγματα πρὸς ὑπόμνησιν εἰς πιστοὺς καὶ ἐνθέρμους Ροταριανοὺς, ὡς οἱ ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν καλωσύνην νὰ μὲ ἀκούουν. Διεθνὴς Ἕνωσις διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἠθικῶν σκοπῶν διὰ τὴν καταννόησιν ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον. Ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὸ Σικάγο τὸ 1905 μὲ ἱδρυτὴν ἕνα ἁπλοῦν δικηγόρον τὸν Πὼλ Χάρρις. Καὶ ἁπλώθηκε εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Σήμερα τὸν κατέκτησεν. Ἀλλὰ αὐτὸς ὁ θρίαμβος δὲν εἶναι ὑπόθεσις ποσότητος ἢ ἀριθμῶν. Μεγάλος βεβαίως εἶναι τὸ ἄθροισμα τῶν μελῶν του. Περισσότερη ὅμως σημασίαν ἔχει καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἡ ποιότης. Σημασίαν ἔχει ὅτι ὁ Ροταριανὸς εὑρίσκεται στὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν πρωτοπορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Σημασίαν ἔχει ἡ ἀπήχησις. Καὶ εἶναι πράγματι μεγάλη. Ἡ ἀπήχησις τοῦ κηρύγματος τοῦ Ρόταρυ, ποὺ εἶναι τόσο ἁπλὸ ὅσο καὶ ἡ ἀλήθεια, τόσο διαυγὲς ὅσο καὶ τὸ κρύσταλλο, τόσο ἐνθαρρυντικὸ ὅσο καὶ ἡ πίστις. Δὲν εἶναι τὶ τὸ ἀπρόσιτον τὸ Ρόταρυ. Δὲν σκέπτεται καὶ δὲν ἐνεργεῖ μακρυὰ ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν. Εἶναι ἐντελῶς ἀνθρώπινα τὰ ἰδεώδη του καὶ πραγματοποιήσιμα. Γι' αὐτὸ γοητεύουν. Ἀπαντοῦν μὲ θετικότητα εἰς τὸ θεώρημα τῆς ζωῆς. Δίδουν λύσεις. Ἀνταποκρίνονται εἰς τὰ ἐρωτήματα τῆς ψυχῆς. Ἀνταποκρίνονται δὲ μὲ συνέπειαν καὶ πληρότητα, μὲ εἰλικρίνειαν καὶ πιστικότητα. Καὶ τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν δύναμίν του.

Τὸ ὑπηρετεῖν εἶναι ἡ φιλοσοφία του. Ὑπηρετεῖν τὴν φιλίαν, τὸν ἄνθρωπον, τὴν κοινωνίαν τὴν εἰρήνην τὴν δικαιοσύνην. Ὁ δεκάλογος τῶν Ροταριανῶν εἶναι ἕνας τρόπος ζωῆς ἀνθρώπων, ποὺ πιστεύουν εἰς ἐπιτέλεσιν κάποιου καθήκοντος εἰς αὐτὴν τὴν ζωήν. Ὁ Ροταριανὸς πιστεύει τὸ ἐπάγγελμά του ὡς κοινωνικὸν λειτούργημα. Ὑπηρετεῖ καλύτερα τὸν πλησίον διὰ νὰ ὠφελήση περισσότερον ἑαυτόν. Πιστεύει, ὅτι μόνον ἀπὸ τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν θὰ ἔλθη τὸ ἀληθὲς κέρδος. Ἐπιδιώκει τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν προσεγγισιν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Αἰσθάνεται ἴσας ὑποχρεώσεις πρὸς ὅλους. Προσπαθεῖ χωρὶς στόμφον καὶ ἐπίδειξιν διὰ νὰ βοηθήση, διὰ νὰ σταθῆ κοντὰ εἰς τὸν συνάνθρωπόν του, διὰ νὰ ἐπιβραβεύση τὴν ἀρετὴν καὶ νὰ συντείνη εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ. Καλλιέργεια τῆς φιλίας καὶ τῆς καλωσύνης εἶναι ἡ οὐσία τῆς πίστεως τοῦ Ροταριανοῦ. Καὶ ἡ οὐσία αὐτὴ εἶναι μία δύναμις συγκολλητικὴ μεταξὺ τῶν ἀντιμαχομένων ἀνθρώπων, παρατάξεων, ἰδεολογιῶν.

Ἀπὸ παντοῦ ὑπογραμμίζεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἑνότητος διὰ νὰ κερδηθῆ καὶ νὰ ἐπικρατήση ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ εἰρήνη. Ἀλλὰ κατὰ ποῖον καλύτερον τρόπον ἡ ἑνότης αὐτὴ ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῆ παρὰ διὰ τῆς φιλίας καὶ τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως; Τὴν ἐπιδίωξιν αὐτὴν ἔχουν καταστήσει βίωμά των οἱ Ροταριανοὶ. Καὶ ἕνας πρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς Ρόταρυ, ἐμπνευσμένος πνευματικὸς ἄνθρωπος, ἄλλου χρώματος, ἄλλης θρησκείας, ὁ Νίτις Λοχάρυ ἔρριξε μεταξὺ τῶν Ροταριανῶν ὅλου τοῦ κόσμου γεφύρας φιλίας. Καὶ μᾶς καλεῖ νὰ περάσωμεν. Ἀλλὰ δὲν θὰ περάσωμεν μόνοι. Μαζί μας πρέπει νὰ περάσουν ἡ Δικαιοσύνη, ποὺ θωρακίζει τὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης, ἡ πρόοδος, ποὺ στερεώνει τὰς προϋποθέσεις τῆς εὐημερίας, ἡ Παιδεία, ποὺ ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Ναζωραίου, ποὺ γεμίζει μὲ ἀγαλλίασιν τὴν ἀνθρωπίνην ψυχήν.

Καὶ ἔτσι ὅλοι μαζὶ δυνάμεθα νὰ δώσωμεν ἀπόκρισιν εἰς τὸ ἀγωνιῶδες ἐρώτημα τῶν καιρῶν μας.

Τὰ κηρύγματα τῶν Ροταριανῶν εἶναι ἀξίαι μεγάλαι καὶ ἀπαράμιλλοι. Ἀρκεῖ ὅλων μας ἡ προσπάθεια νὰ τείνη εἰς τὴν ἐφαρμογήν των. Ἀρκεῖ νὰ δοθῆ ἡ πρώτη θέσις εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τότε θὰ ἐπανέλθουν καὶ θὰ ἐπικρατήσουν εἰς τὸν κόσμον ἡ γαλήνη καὶ ἡ χαρά. Ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ τρομάζη πλέον ἀπὸ τὰ ἔργα του. Θὰ εἶναι ὑπερήφανος δημιουργός, ὁ πάντοτε ἕτοιμος νὰ δεχθῆ ἠύξημένην εὐθύνην ἔναντι τῆς ὁλότητος. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ Ροταριανὸς θέτει ὡς βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς δραστηριότητός του τὸ ὑπηρετεῖν. Καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐπικρατήση ἡ φιλία, ἡ κατανόησις καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, πρὸς ὅλους τοὺς Λαούς.

Προέχουσα θέσις λοιπὸν εἰς τὴν ἀ